

عنوان مقاله:

اثربخشی مدل مراقبت پیگیر بر رفتارهای خود مراقبتی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد: یک مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی شده

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دوره 26، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فتیحه کرمان ساروی - Community Nursing Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

علی نویدیان - Pregnancy Health Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

سکینه قادری - Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: انجام رفتارهای خود مراقبتی، یکی از عوامل موثر در پیشگیری از علائم و عود بیماری است. مدل مراقبت پیگیر به عنوان فرآیندی منظم برای برقراری ارتباط موثر بین مددجو و پرستار معرفی شده است. با توجه به ویژگی این مدل در استمرار ارتباط در مراقبت از بیمار که متناسب با شرایط بیمار می باشد، این مطالعه با هدف تعیین اثربخشی مدل مراقبت پیگیر بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد انجام شد. روش تحقیق: این مطالعه کارآزمایی بالینی شاهددار تصادفی شده، روی بیماران بستری در بخش های CCU بیمارستان های آموزشی زاهدان در سال ۱۳۹۶ انجام شد. تعداد ۶۰ بیمار به روش در دسترس انتخاب و به طور تصادفی در قالب دو گروه ۳۰ نفره مداخله و کنترل، مورد بررسی قرار گرفتند. مدل مراقبت پیگیر طی پنج جلسه گروهی ۳۰-۴۵ دقیقه ای و پیگیری تلفنی اجرا شد. داده ها با استفاده از فرم مشخصات فردی و پرسشنامه استاندارد رفتارهای خودمراقبتی Miller در سه مقطع زمانی جمع آوری شد و با استفاده از نرم افزار SPSS (ویرایش ۲۰) و با کمک آزمون های آماری تی مستقل، مجذور کای و آنالیز واریانس اندازه های تکراری با تست تعقیبی بن فرونی، در سطح معنی داری $P < 0.05$ تجزیه و تحلیل گردید. یافته ها: دو گروه کنترل و مداخله از نظر متغیرهای فردی تفاوت معنی داری نداشتند. میانگین نمرات حیطه های رژیم غذایی ($P < 0.001$)، عدم استفاده از سیگار ($P = 0.03$)، تعدیل متغیرهای تنیدگی ($P = 0.002$)، فعالیت جسمی ($P = 0.001$) و نمره کل رفتارهای خود مراقبتی ($P < 0.001$) بلافاصله بعد از اجرای مدل در گروه مداخله افزایش معنی داری داشت. نتایج نشان داد که تغییرات نمره رفتارهای مراقبت از خود در دو گروه در سه بازه زمانی یکسان نبود و در گروه مداخله از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$). نتیجه گیری: مدل مراقبت پیگیر می تواند سبب تغییرات مثبت در خودمراقبتی بیماران شود؛ بنابراین استفاده از این مدل به عنوان رویکردی جامعه نگر در نظام سلامت، در بیماران مبتلا به سکته قلبی توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

Myocardial Infarction, Self-Care Behaviors, Continuous Care Model, Home Care

انفارکتوس میوکارد؛ رفتارهای خودمراقبتی؛ مدل مراقبت پیگیر؛ مراقبت در منزل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1783351>

